

Sakletarna – Andakt på Nya kyrkofullmäktiges sammanträde 2025 12 16, Helsingborg

Så här i advents- och juletider träffas människor till julbord på arbetsplatser och inom kort för att ha familjetillställningar och ibland också släktkalas.

Som en återspeglning av televisionens påverkan på våra sociala sammanhang har frågesporter och quiz av olika slag trängt in i de flesta sammanhang, så också i advents- och julsammankomster i hem och församlingshus.

Alltså också här ikväll. Så var nu beredd.

Frågan gäller en enda sak, en sak som kommer från slutet av 1800-talet, en sak som också används på andra språk, t ex på färöiska, danska, bokmål och nynorska, finska, indonesiska, tyska, estniska och nordsamiska.

Saken är älskad i de flesta länder och framför allt i ursprungslandet.

Saken för tanken till det inre rummet och samtidigt till det stora yttre rummet. Den växlar under sin drygt hundraåriga livslängd mellan, litet slarvigt uttryckt, att vara profan och sakral.

För många människor är det en sak som handlar om kärlek, trygghet – och för många för den tanken till något nytt, en unik händelse.

Saken beskriver både det täta och det glesa och hur ljuset kämpar mot sin motsats.

På 1900-talet tog denna sak sig nya vägar in i människors liv, att den hade ett inspel i människors liv konkretiserades just så, först 1944 och sedan 1972, och därefter tog den sig allt närmare den populära kulturen åren 1981, 1983, 1991 och 1999.

Fr o m 1993 gick det faktiskt också att röra på både armar och ben till den. Den Gröna tolkningen från 1980 sätter med en alluderande titel

fingret på nöden i samhället – genom att byta verbet i sakens titel till verbet släckas.

Avslutningsvis:

Saken har två horisonter, för det första uttrycker den vår djupaste längtan, och hjälper oss att förstå att vi delar den längtan med alla människor.

Saken har sin andra horisont i Gud, och i julens kärleksaffär med oss.